

...

Mit navn er Thomas Klingby. Du lytter til nationsmarkedet.
En true crime-podcast om sager fra hele verden, der rammer og lammer en befolkning.
De er så bizarre eller på andre måder umulige at ryst af sig.
Som denne sag fra Japan i 2017, vundet ung kvindes forsvinden,
fører til opklaringen af en af de mest specielske sager i nyere tid.
En sag, der mindet om, at man skal passe på med, hvem man deler sine endeste tanker med på sociale medier,
specielt hvis man i forvejen er sårbar.
Det er i slutningen af oktober i Samma en forsted til Tokyo.
Dagenet i de små gyder er stadig lune og fugtige, men om aftenen køles byen af, sammen med det spore.
Samma ligger i den pæne del af Tokyos opland.
Det er en familievendelig bydel, primært for den mere velstillede middeklasse, hvor det ikke sker så meget om aftenen.
Samma et sted, hvor man sover i fred og ro, inden man skal op og på arbejde i Tokyo.
Alligevel har alle travlt.
Forretningsmænd og kvinder er i evigt transport frem og tilbage, mellem møder, mellem aftaler.
Helt normale mennesker er konstant på arbejde, men selvent hjemme med familien.
Sådan er den japaniske kultur alle knokler for overliv.
Tamuta er ikke på arbejde, men hun er heller ikke hjemme med sin familie.
I stedet har hun stillet sig i skuret ved busstorbestedet, i lyd for støvregnen,
der giver de blinkende nærenskilde et udvisket skær.
Hun venter ikke på bussen.
Hun står bare og las sig synke ind i skuret glas og metall.
Tamuta er 23 år og har endnu ikke rigtig fundet ud af, hvad hun skal med sit liv.
Selvom hendes familie siger, at det er helt normalt, synes Tamuta, at det er flot.
Hun skammer sig over det.
Hun ved bare ikke, hvad hun har lyst til.
Sandheden er nok, at Tamuta ikke har lyst til noget som helst.
Hun føler sig bare trist hele tiden, ked af det, for tabt.
De depressiv tanker fylder alt i hendes liv, og det har stødt på i lang tid, så længe hun kan huske.
Problemet er, at hun ikke føler, at hun kan fortælle det til nogen som helst.
Hun har prøvet at sige det til sin mor, men hver gang hun gjorde det, blev morens stille.
Efter moren døde, blev det endnu svære at tale med nogen om de følelser.
Hendes venner brød sig heller ikke om at tale om den slags.
De er mere optaget af uddannelse og karriere, at komme ud i livet.
Sådan er det ikke for Tamuta.
Det føles som om hun er helt alene, ind i verden fyldt af mennesker.
Men måske er der håb for hende.
Der er nemlig sket noget for ganske nylig.
Tamuta har fundet en at tale med.
Et menneske, der lytter til hende, der forstår hende, som har det på samme måde som hende.
Men hun har ikke mødt ham endnu.

Det fik kontakt i nachten, hvor Tamuta virkelig havde brug for hjælp.
Overvældet af følelser og tristhed skrev hun i desperation et opslag på Twitter.
Jeg leder efter nogen, jeg kan dø sammen med.
Alerede efter hun havde trykket på ikonet med papirflyverne og sendt beskederne ud i verdensrummet, fortrød hun.
Det var jo så dumt. Hvem skulle hun læse hendes beskeder?
Hun gik ind for at slet sit opslag, men så opdagede hun, at hun havde fået en besked.
Det var fra en fyr med et lidt underligt kontonavn, Hanging Pro.
Han skrev til hende, at han forstod hende og havde det på samme måde.
Lad os gøre det sammen, skrev han.
Tamuta fik hjertebanken, da hun læst beskedet.
Den ramte noget i hende, som ikke var blevet rørt i lang tid.
Det var som om, at ensomheden smeltede lidt. Hun følte, at hun ikke var alene.
Over de næste dage skriver hun med fyren. De fortæller hinanden om deres følelser, hvor svært der vokser op i Japan.
De skriver til hinanden, at de ville ønske, at de ikke levede.
En dag spørger han, om de skal ses.
Tamuta føler allerede nær tællekskep med fyren, som om de var sjæle venner.
Måske er det hendes skæbne, at være sammen med den fremmede fyre.
Måske er det faktisk kærlighed.
Måske skulle de to gå i døden sammen.
Tamuta kan ikke forestille sig noget mere romantisk, så derfor svarer hun, ja, lad os mødes.
Derfor står hun nu her i skure med busstopstedet i støvregnen og vinter.
Hun vinter på ham.
Hun får øje på en mand, der er klædt i sort. Han har retning mod hende.
Tamuta's hjerte begynder at banke hårdere. Hun har virkelig glædet sig til at møde ham.
Men hun er også spændt og nervøs.
Hun har ikke fortalt nogen om hendes møde, for hun ved, at alle vil forsøge at tale hende fra det.
Men selvfølgelig er hun klar over, at hvem som helst kan han Twitter-konto?
Og dyblyg set ved hun ikke, om han er den, han siger han er.
Han kunne reelt være hans seriemutter eller en klamt gammel mand.
Fyren kommer helt hen til hende i skuret.
Han stiller sig ind ved siden af hende og tager sin hette væk fra hovedet.
Han smiler til hende og tager mutter synes han er køn.
Han er kun nogen få år ældre hende og heller ikke en eller anden klamt gammel mand.
Tamuta smiler forlejen tilbage, men hun kan ikke rigtig finde ud af at sige noget.
Det kan Fyren heller ikke rigtig, så et par minutter står de ved siden af hinanden i skuret.
Mellendem brugmer neonlysen elektrisk hver gang et nyt lys tænder eller slukker.
ændelig siger Fyren noget.
Hej.
Tamuta svarer ham med et forlejt. Hej.
Fyren spørger ham, at Tamuta har lyst til at komme hjem til ham.
Så kan de drikke lidt teg og snakke lidt.
Han bor alene ikke så langt derfra.

Det vil Tamuta gerne. Hun tøver ikke en gang.
Hun er allerede beruset af tanken om, at hun ikke længere er alene.
Hun har fundet en, der er ligesom hende. Tamuta har fundet håb.
Men det sværer, at det er et håb, som kun lever kort, ligesom Tamuta.
Hun kommer aldrig hjem igen.
Dagen efter bliver Tamuta's familie bekymret.
De ved godt, at Tamuta kan finde på at gå sine vej, og hun er jo 23 år, men hun plejer at tro, at salder skrive.
Tamuta's bror forsøger at ringe til hende, men telefonen går på svar med det samme.
Han har også skrevet til hende, men der er ikke kommet noget svar.
Der går endnu et par dage uden livstejn, og familien går fra at være bekymret til at være bange.
Særlige brugeren, som har overbevist om, at der må være sket Tamuta noget.
Så mange dage uden lyd fra søsteren er helt usøvnligt.
Han holder øje med hende sociale media for at se, om der er noget aktivitet der.
Der sker heller ingenting.
Han går også ind på Tamuta's Twitter-profil.
Han scroller igennem de forskellige opslag, som mest handler om søde dyr og pop-musik.
Men så ser han et opslag, der ikke ligner de andre.
Det er en kort besked, hvor der blot står, at Tamuta leder efter nogen, at dø sammen med.
Selvom brugeren godt ved, at Tamuta har haft det svært, særlig efter morens død, er beskedene livet all chokerende for ham.
Måske fordi det står så enkelt og nøgtærds.
Det er først nu, det for alvor trænger ind, hvor dårlig søsteren faktisk har gået afhaftet.
En klam fornemmelses gribe ham i maven, og der er koldt sved i hans hænder.
Er det muligt, at Tamuta har taget sit eget liv?
Han kan næsten ikke holde tanken ud, og torne presser sig allerede på.
Han bliver nødt til at gøre et eller andet, men hvad?
Mens han scroller videre gennem Tamuta's opslag, får han pludselig en idé.
Tamuta's brugere kender sin søster rigtig godt.
Han er lidt ældre end hende, og har altid taget sig af hende.
Som barn var hun en lille glædesbump, som altid sprudlet af sjove påfun og mærkelig danse.
Den bedste og glædest lille søster, man kunne forestille sig.
Da Tamuta blev ældre og kom på universitetet, vendte hun pludselig alting ind af.
Det gode humør forsvandt, og Tamuta var ikke længere af sig selv.
Tamuta's brugere forstod aldrig, hvad der skete, andet end at det var en depression af en slags.
Men han forstod, at han ikke kunne fjerne smerten fra hende, uanset hvor meget han ønskede det.
Han fik en dialog, at de skulle holde kontakt minimum hver anden dag.
Nu er hun forsvundet, og har ikke skrevet til ham i tre dage.
Han locker ud af sin Twitter-konto og går til at locke ind siden igen.
I stedet for at skrive sit eget kontonavn, skriver han nu sin systers.
Han har også et godt bud på, hvad koden til hendes kontokovære.
Deres morske navn. Det er nemlig hans egen kode.
Han taster koden ind og ganske rigtigt. Samme kode.
Han er nu inden på hendes kontok.

Han går ind under beskederne.

Han skulder dem alle sammen igennem, indtil han støder på en mystisk konto, han ikke har set før. Det er i hvert fald ikke en af de venner, han kender til.

Han kan se, at Tamuta har aftalt at mødes med den mystiske ven.

Han undersøger konton, men har ingen anelse om, hvem personen bag konton er.

Alle kan vælge at være anonyme, hvis de vil.

Selv profilbillede giver ingen ide om, hvem der står bag.

Det er barngennært tegning af en fyr i klassisk japansk animestil.

Uden anden ide om, hvad han ellers skal gøre, vil jeg skrive en besked gennem sin systers profil.

Han spørger om nogen kender den mystiske konto, og med kodespråk indikerer han, hvem han er.

Så den er kun venner af familien kan vide det.

Han lægger telefonen fra sig, men finder ikke ro af den grund.

Tankerne flyver gennem hovedet på ham.

Skal han ringe til politiet? Skal han melde hende savnet?

Hvordan kan han komme nærmere sandheden?

Han skal ikke vente lang tid før telefonen somner.

Det er en af Tamutas venner, der skriver til ham, at hun har hørt om den mystiske konto, men at hun ikke ved, hvem personen er.

Brugeren smider telefonen fra sig igen.

Venindens besked bringer ham ikke videre i sin egen lille opklaring.

Eller gør den. En ny ide former sig i hans hoved.

Hvis det lykkes, vil det være en måde at få manden bag konton til at afsløre sig selv.

Men det er en meget risikabel ide. Specielt, hvis den ukendte person bag konton er farlig.

Brugeren samler telefonen op igen.

Han skriver til Veninde, om hun mån har mulighed for at mødes med det samme.

Det har hun.

Brugeren fortæller om sin plan, mens Veninde lytter med stigende bekymring.

Hun kan godt høre, at det er en farlig plan, men alligevel går hun med på den.

Hun vil også gerne vide om Tamutas sikkerhed og hjælp med at finde hende.

Hun tager sin telefon frem med det samme, og skriver en direkte besked til manden med den mystiske konto.

Så trætter mit liv. Aner ikke hvad skal gøre.

Hun trykker på sendknappen og ligger telefonen fra sig.

Brugeren rejser sig fra bordet. Der er nu ikke andet at gøre noget vente på, om den fremmede mand lager høre fra sig.

På vej hjem igen overvejer brugeren, hvad der skal ske, hvis manden rent fra de svarer.

Skal han kontakte politiet, eller det bedre er at han og Tamutas Veninde selv klare det, bare indtil de ved, hvem manden er.

Hvad nu hvis manden vil mødes? Hvad nu hvis han har et våben med sig?

Hvad nu hvis det er en, der indtider ham med det hele at gøre? Det vil også være flot.

Tamutas brugere er nervøs. Hjertet har målt stedet i brystet på ham. På en måde har han ikke prøvet før.

Men han mærker også, at det giver ham styrke at tænke på sine syster.

Han ved, at han vil gøre hvad inden det kræver for hendes skyld.

Næste dag er der bid. Veninde har fået kontakt med manden bag den hemlige konto, og manden foreslår, at de mødes.

Tamutas brugere har ikke sovet godt den nat, men han er lige valgt helt skarp. Han ved præcis, hvad han skal gøre.

Han skal jo tilbage til Veninde, og hun skal sige ja, og at de skal arrangere et sted og tidspunkt så hurtigt som muligt.

I mellemtiden vil brugeren lave sine egne forberedelser.

Seent manddag aften, den 30. oktober 2017, læner Veninde sig ind i det samme skure ved busstopstedet, som Tamutas gjorde 9 dage tidligere.

Selvom Veninde er helt vildt nervøs, bliver hun ved med at sige til sig selv, at det nok skal gå.

Bare manden ikke opdager, hvor meget hun røster over hele kroppen.

Kort efter ser hun indskigelse, der kommer gående mod busstopstedet.

Hun bliver stående, så roligt hun kan.

Manden kommer hen til hende og trækker sin hættets røgn ned fra hovedet.

Veninde er overrasket. Den hemlige mand er slet ikke som hun havde forestillet sig.

Det er en kønfy, sidst i 20. oktober 2017, og det har været en kønfy.

Det har været en kønfy, og det har været en kønfy, og det har været en kønfy.

Han er 20. og smiler varm, og er i mødekommende til hende.

Med det samme udbryder hun. Hej, måske lidt for højt, forfyren begynder at grine.

Han svarer også med et hej.

Han siger, at han bor lige nærheden i sin egen lejlighed, om hun har lyst til at tage hjem til ham.

Veninde nicker 20.

Manden begynder at gå, og Veninde følger med, men i et langsomt tempo.

Manden kigger sig undrund af overskulderen. Han spørger hende om, at der er noget galt.

Veninde ryster på hovedet. Nej, hun vil bare nyde øjeblikket.

Manden smiler til hende.

De kommer til en villa-vej, bestående af dobbelthuse i flere etager.

Veninde kan se, at der er lys i de fleste lejligheder.

Indeni sidder familier, der er ved at spise aftensmad.

Det er et stille, næsten idyllisk billede, men Veninde slapper i dag.

Hun bliver mere og mere bange.

Den unge mand stopper ved i derhusene.

Manden fyrer Veninde op af en trappetind dør, som han lovser op.

Han åbner armen til velkomst, men Veninde tøver et øjeblik.

Han smiler endnu engang til hende. Han forsikrer hende om, at der ikke er noget, vi er bange for.

Veninde går ind i lejligheden. Manden lovser døren efter sig.

Det er ikke en stor lejlighed, kun omkring 10 kvadratmeter.

Men samme størrelse som de fleste lejligheder i området omkring Tokio.

Lige ved hoveddøren er der et toilet.

Man ellers består lejligheden kun af et stort værelse, men stiger op til et rebot, hvor mandens seng står.

Under rebotet ligger kyknet.

Manden spørger, om han kan byde på noget teg, øl eller måske vin.

Veninde vil gerne have en øl.

Hun kigger rundt. Lejligheden ser helt normal ud.
Men hun lægger mærke til en underlig luft, der breder sig i hele lejligheden.
Det er en sødelig luft, som madvarer, der rådner, bare mere intensivt.
Hun får også øje på nogle kølekasser, der står i det ene hjørne.
Veninde tager en slur kassinøl. Den smager mere bittert end den plejer.
Veninde kan ikke have en øl.
Veninde tager en slur kassinøl. Den smager mere bittert end den plejer.
Veninde kan mærke, at noget er galt. Men hun kan ikke præcis sætte fingeren på, hvad det er.
Hun vil bare ud af hans lejlighed lige nu.
I det samme banker det på døren.
Manden undrer sig. Han forventer ikke besøg. Men det gør Veninde.
Efter hun aftalte at mødes med den mystiske mand, var Tarmutter spurgt taget ned på den lokale politistation.
Han fortalte alt, han visste, til de interesserede lyttene betjente.
Han fortalte om søstøren, der var for sundet, om hendes depression og rop om hjælp, og om den mystiske Twitter-konto.
Han fortalte også, at Tarmutters Veninde gerne ville hjælpe, og de nu havde kontakt med kontoren.
Og at den hemlige mand havde spurgt om, de skulle mødes.
Politiet gik med på hans plan. Veninden skulle give at lukke du.
De havde stået stykke fra busstopstedet mens Veninde ventede, og da manden og Veninde begyndte at gå mod mandens hjem,
fulde politiet diskret efter.
Nu står Veninde inde i den lille lejlighed, hvor der lukter så underligt.
Besiden af står manden, der bor der, og nu er det ham, der er nervøs.
Det banker igen på døren. Manden spørger gennem døren, hvem det er, men der bliver ikke svaret.
Veninde ved, at det er det øjeblik i brugens plan af det mest risikable.
Ingen kan på forhånd vide, hvordan manden vil reagere, ved han gå i panik, ved han forsøge at flygte, ved han gøre hende fra træet.
Hun når også at tænke den tanke, at noget er gået galt, og politiet måske er gået videre.
Så banker det igen hårdere denne gang, og en stemme siger, åben døren, det er politiet.
Inde i lejligheden, går manden ikke i panik, tvært imod.
I stedet går han roligt over til døren og drejer låsen om. Han åbner døren.
Udenfor står der flere politibetjente.
En betjent fortæller høfteligt, at de er på udkigt efter en forsvundet kvinde, og de håber på mandens hjælp.
De spørger, hvad han hedder.
Manden svarer Takahito Shiraiji.
En af betjentene spørger så, om manden har hørt om en kvinde ved navn Tamuta Aiko.
Manden svarer, at ja, det har han.
Betjenten kigger rundt i den lille lejlighed, og får øjenkontakt med veninden.
Så spørger han om, om manden ved, hvor Tamuta befinder sig.
Den 20. røg mand tyver i lang tid, det er som om han tænker alle mulige scenarier igennem.
Men alligevel ved han, at der kun er et muligt udfald.
Til sidst peger han på en køleboks i hjørnet af lejligheden.

Hun er der, svarer han.

Politibetinten havde prøvet at forestille sig situationen på forhånd, at alligevel bliver han overrasket.

Han skynder sig hen til boksen og åbner den.

Inholdet i køleboksen får betjenten til at skrive.

Nede i køleboksen lægger Tamuta's afskående hovedet.

Den 20. røg mand bliver anholdt med det samme.

Veninden eskorteres væk, og flere politibetinte ankommer til lejligheden, der nu er forvandlet til et gærningsted.

Teknikerne går straks i gang med deres undersøgelser.

De er usøvnlig mange køleskabe, der alle er lukket med hængelos.

I alt er der ti køleskabe og bokse i den lille lejlighed.

Politieteknikere begynder minutøst at gennemgå de lukkede bokse og skæbe.

Men selv for de gavede teknikere er det markæb og indhold overvældende.

De finder hundredvis og knåler, der alle bliver skrabbemærker fra adskildelsen med kødet.

De finder også flere afskående hoveder.

Alt sammen er stablet og pakket ind, for uden det pladsen bedst muligt.

I alt finder politieteknikere 240 knåler og 9 hoveder, som stammer fra 8 kvinder og 1 mand.

Det er lige resten af unge mennesker, alle sammen mellem 15 og 26 år gamle.

Der er også en tom køleboks, klar til nyt indhold.

Takahito Shiraishi havde forberedt sig på et nyt mor, Putamutas Venine.

Med den dybt markaber-opdale exploderer den ekstreme drabsa i pressen.

Samtlige medier tager ophold på Villevejen, får en Takahito Shiraishi's lejlighed, mens de tekniske undersøgelser står på.

Der bliver rapporteret fra gærningstedet 24 timer i døgnet, og hele Japan involverer sig i offrendes trakiske skepner.

Samtidig bliver Shiraishi afhørt, og politiet begynder danse af et overblik.

Takahito Shiraishi var i forvejen kendt af politiet.

Tidligere samme år i februar 2017 blev hun anholdt for medvikke til prostitution.

Han er på dette tidspunkt ansat af lokale bordeller til at finde unge, sårbare kvinder via sociale media, som han med store løfter lukker ind i prostitution.

I maj 2017 idømmes han en betinget fængselstom på 14 måneder.

Selvom han ikke kommer i fængsel, forandres hans humør alligevel til det værre.

I løbet af denne periode begynder han at kommunikere med kvinder på Twitter, der har selv mors tanker.

Den 22. august 2017 lejer han lejligheden på Villevejen i Samar.

Han får kontakt til et kæreste bar, som han møder på en bar.

Efter følgende den 27. august inviterer han kvinden hjem og overtaler hende efter en kort samtale til at tage glas vin med ham.

Hvad kvinden ikke ved er, at Sita Ishi har forberedt nogle sovepiller, som han blander hendes vin.

Da hun digser om kuld, kviller Sita Ishi hende, hvorpå han voldtager hende.

Han ligger lige i badkaret og begynder med knive sagt så en enkel sav, at partere kroppen.

Han er så nervøs, at parteringen tager 3 dage.

Den følgende uge dreber og voldtager Sita Ishi flere unge kvinder.

De frygtfor bliver opdagede, behåller han knorlerne og offernes hoveder, som han ligger i

køleboksne, og overdækker med kattegors for at skjule lukten.
Kød og indvålde smider han i skrællesbanden, som hendes af skrællebilen.
Næbuerne klager over stanken af råden kød, men de melder det aldrig til politiet.
Den 8. september dukker kæresten til det første offer op på Sita Ishi.
Manden kan ikke komme i kontakt med sin kæreste, og vi hører om Sita Ishi ved noget.
Sita Ishi inviterer manden indenfor, hvor han mødder og parterer ham.
Han seller også 300.000 jæn, ca. 15.000 kroner fra ham.
I alt mødder, voldtager og parterer Sita Ishi i 9 mennesker over en periode over 2 måneder.
Man kan undres over, hvordan han kunne leve i stanken fra kødet.
Men det store spørgsmål er, hvorfor han tagte gang i så bestelske mor, så pludseligt, og i løbet af kort tid.
Og hvordan han overhovedet kunne lukke så mange unge kvinder til sin lejlighed.
Den yngste af den blev blot 15 år og gik i gymnasiet.
Før Sita Ishi kan dømmes, gennemgår han en 5 måned lang psykiatriske evaluering, der skal budde om han er i stand til at forstå, hvad han har gjort.
Hvad morne overlagte fra starten, eller var det hans forskoede forsøg på at hjælpe selvmåstroede kvinder?
Efter den psykiatriske evaluering bliver Sita Ishi akledet mentalt stabil.
Og i 2020 går rettan i gang.
Sita Ishi's forsvarer aklære på 1. ræsttag, at forsvaret ønsker nedsat straff, eftersom at Sita Ishi blot udførte sine ofors ønsker om selvmåer.
Efter deres mening havde Sita Ishi indgået en gensidig selvmåspakt med sine offor.
En pact, som han dog ikke selv overholds.
Men allerede den efterfølgende weekend fortæller Sita Ishi til pressen, at alle mor var overlagte.
Og han direkte gik efter psykisk, sårbare unge kvinder på Twitter.
Han havde i forbildelse med sit arbejde som rekuteringsmand for bordellerne opdagede.
Hvad han skulle sige for at få kvinderne til at gøre, som han ville.
Han fortalte, at det hele handlede om at overstrømme de unge kvinder med komplimenter.
Han visste, at de sårbare kvinder ville være nemme offor for hans lyster.
Han fortæller senere retten, at ingen af offorne gav ham tilladelse til at slå dem ihjel.
Han fortæller også, at han har lært ikke at følge anger fra sit tidligere job.
Hvis politiet ikke havde fanget mig, ville jeg aldrig have fortroet noget som helst, fortæller han retten.
Den første oktober 2020 dømmes Takahito Ishi's skyldig i alle 9 drab.
Og den 5. december 2020 modtager han sin straff.
Takahito Ishi, som på Twitter kalder sig Hanging Pro, dømmes til døden ved hængning.
Ved straffudmålingen dukker 400 pårørerne til de 9 offor op i den lille rætssal.
Et forløsning susker gennem tilhøjerne ved dommereens konklusion.
I Japan er dødstraf en forholdsvis sjællen straff.
I følge den japaniske lovgivning modtager den dømte ægning.
I følge den japaniske lovgivning modtager den dømte ægning i sin straff, men må vente i UVC.
Blat de pårørerne til Takahito Ishi's offor, udtaler flere, at en livsvej fængselstraf, uden mulighed for løslagelse,
havde været en mere ret færdig straff til Ishi.

Takahito Ishi selv venter stadig på den dag, han skal have hovedet i galjen.

I mellemtiden har han udtalt, at han ønsker at finde kærligheden og gifte sig, mens han er på dødsgangen.

Den kærlighed opnødte Tamura Aikoeike, hendes unge liv endte alt for tidligt, på grund af en seriamurter.

Heltivis er seriamurteren en sjællenhed i Japan, men det er selvmord, det sværer ikke.

Japan er et stort problem, og det er den primære dødsårsag for unge kvinder mellem 15 og 34 år.

Tallene er dobbelt så høj for mind.

Aorsagerne er komplekse, men flere eksperter peger på, at den japaniske arbejdskultur, blandet med en tabuisering af mentalesunhed, er medvirkende til den såkaldte selvmordskultur.

Efter opdagelsen af Takahitos Shirazis forbrudelser, tog de japaniske sundhedsministerium nye tiltag til en aftabuisering af psykiske problemer.

Hvis du eller nogen du kender kommer i selvmordstanker, skal du vide, at der altid er hjælp at få hos egen læge eller den psyketriske skadestue.

Man kan også kontakte livslignen på telefon 80 201 201.

Du har lyttet til en asionsmarit. Mit navn er Thomas Klingbyen.

Johan K Jensen har skrevet monoskrips. Rettigering lyd og musik er Gustav Niport.

Serien er produceret af BODY BODY for Alli.

Du har lyttet til en podcast for Alli.

Find en udenfor.

Du har lyttet til en podcast for Alli.

Find endnu flere artikler, podcast og video i din Alli-app.